

DOI: [10.22034/mmbj.2025.67535.1191](https://doi.org/10.22034/mmbj.2025.67535.1191)

The effect of Participation in the Cultural-Sports Olympiad on the Social Quality of Life of Female Student-Teachers

Farzaneh Davari¹, Zahra Vahidi², Samaneh Sadat Khalilabad*³

1. Department of Physical Education, Farhangian University, Tehran, Iran.
2. Department of Educational Sciences, Farhangian University, Tehran, Iran.
3. Department of Motor Behavior and Sports Management, Faculty of Sports Sciences, Urmia University, Urmia, Iran.
Email: (ss.khalilrad@gmail.com)

Received Date: 2025 May 27

Review Date: 2025 July 13

Accepted Date: 2025 September 3

Published Date: 2026 April 21

Abstract

Given the important role of university sports in promoting students' psychological and social well-being, the present study aimed to examine the effect of participation in the Cultural-Sports Olympiad on the social quality of life of female student-teachers at Farhangian University nationwide. The present study is descriptive and employs a causal-comparative research design. The statistical population consisted of all female student-teachers in Isfahan Province during the 2022–2023 academic year. A sample of 317 students was selected using cluster random sampling and categorized into two groups: participants and non-participants in the Cultural-Sports Olympiad. Data were collected using the Social Capital Questionnaire (Nahapiet & Ghoshal, 1998), Social Joy Questionnaire (Talebzadeh Shoushtari, 2021), and Social Well-being Questionnaire (Keyes, 1998). Data analysis was performed using independent t-tests and Levene's test for variance homogeneity in SPSS version 23. The findings indicated a significant difference between the two groups in terms of social capital, social joy, and social well-being ($p < 0.05$), with Olympiad participants scoring higher on these variables. These results suggest that participation in cultural-sports events can play a significant role in enhancing the social quality of life of student-teachers.

Key words: Cultural-Sports Olympiad, Social Capital, Social Joy, Social Quality of Life.

Copyright ©The authors

Publisher: University of Tabriz

Extended Abstract

Background and Purpose

In today's world, the social quality of life is increasingly recognized as one of the core indicators of mental health and social well-being. University students, especially during the critical years of higher education, encounter various social, psychological, and cultural challenges that can significantly influence their social quality of life. Key components of this construct include a sense of community belonging, active social participation, interpersonal support, psychological vitality, and social capital. Addressing these aspects should be a fundamental concern within the educational system, which, beyond its academic mission, must serve as a platform for fostering well-being and validating positive social outcomes. Although previous studies have demonstrated the positive effects of sports participation on different dimensions of social quality of life, there is still a lack of sufficient localized evidence regarding the actual impact of national sports events, such as the Student Olympiad, on Iranian university students—particularly female student-teachers who will become future educators and community influencers. Closing this research gap is essential for developing policies that strengthen social capital, vitality, and well-being among this demographic. Accordingly, this study aimed to investigate the effect of participation in the National Student-Teachers Sports Olympiad on the social quality of life of female student-teachers, focusing specifically on social capital, social vitality, and social well-being.

Materials and Methods

This research employed a descriptive method with a causal-comparative design. The statistical population comprised all female student-teachers enrolled at Farhangian University in Isfahan Province during the 2022–2023 academic year, totaling approximately 3,000 individuals. Using the Krejcie and Morgan table, a sample of 317 students was selected through a multistage random cluster sampling method. The participants were categorized into two groups: those who participated in the 24th National Student-Teachers Sports Olympiad and those who did not. Prior to data collection, the study objectives and detailed instructions for completing the questionnaires were explained to participants, and sufficient time was provided to ensure accurate responses. Data were gathered using standardized questionnaires, including the Social Capital Questionnaire (Nahapiet & Ghoshal, 1998), the Social Vitality Questionnaire (Talebzadeh Shoushtari, 2021), and the Social Well-Being Questionnaire (Keyes, 1998).

Statistical analysis

Descriptive statistics (mean and standard deviation) and inferential statistics including independent t-test to compare the means of two groups, and Levine's test to examine the assumption of equality of variances were used to analyze the data. All analyses were performed using SPSS software version 23 with a significance level of $p < 0.05$.

Results

The results indicated that participation in the National Student-Teachers Sports Olympiad had a significant positive impact on the social quality of life of female student-teachers. Independent t-test results revealed statistically significant differences between the participant and non-participant groups across all three measured dimensions: social capital, social vitality, and social well-being. Specifically, students who participated in the Olympiad scored higher on all three

components compared to their non-participating peers, highlighting the potential of structured sports events to foster social cohesion, vitality, and well-being within the student community.

Conclusion

Sports activities can serve as an effective platform for instilling social values such as respect, cooperation, and self-regulation among students. This finding supports social participation theories that emphasize the importance of involvement in collective and group-based activities—such as university sports events—in promoting social interaction, the development of mutual trust, and the creation of supportive social networks. About social vitality, participation in group sports can reduce stress, enhance motivation, boost social self-efficacy, and generate positive emotional experiences, all of which contribute to a more vibrant student life. The significant difference observed in social well-being further underscores that competitive yet collaborative environments, such as student Olympiads, provide valuable opportunities for meaningful interaction, empathy, and a sense of belonging. Moreover, the higher levels of social capital among Olympiad participants highlight the role of such events in strengthening students' networks, mutual trust, and civic engagement. Overall, these findings suggest that participation in national cultural-sports events can play a substantial role in enhancing multiple facets of students' social quality of life. This evidence can inform policymakers and university administrators to design and promote more effective student sports programs that foster holistic well-being and prepare student-teachers to contribute positively to society.

Funding

This study received no funding from public, commercial, or nonprofit organizations.

Authors' Contributions

All authors have participated in designing, implementing and writing all parts of the present study.

Conflicts of Interest

The authors declared no conflict of interest.

Acknowledgement

We sincerely thank all the students who collaborated in this research.

سال پنجم، شماره ۱

بهار ۱۴۰۵، صفحات ۷۳-۵۹

DOI: [10.22034/mmbj.2025.67535.1191](https://doi.org/10.22034/mmbj.2025.67535.1191)

تأثیر مشارکت در المپیاد فرهنگی ورزشی بر کیفیت زندگی اجتماعی دانشجو معلمان دختر

فرزانه داوری^۱، زهرا وحیدی^۲، سمانه السادات خلیلی راد^{۳*}

۱. گروه آموزش تربیت بدنی، دانشگاه فرهنگیان، تهران، ایران.

۲. گروه آموزش علوم تربیتی، دانشگاه فرهنگیان، تهران، ایران.

۳. گروه رفتار حرکتی و مدیریت ورزشی، دانشکده علوم ورزشی، دانشگاه ارومیه، ارومیه، ایران. ss.khalilrad@gmail.com

تاریخ دریافت: ۱۴۰۴/۰۳/۰۶ تاریخ بازنگری: ۱۴۰۴/۰۴/۲۲ تاریخ پذیرش: ۱۴۰۴/۰۶/۱۲ تاریخ آنلاین: ۱۴۰۵/۰۲/۰۱

چکیده

با توجه به نقش مهم ورزش‌های دانشگاهی در ارتقای سلامت روانی و اجتماعی دانشجویان، هدف پژوهش حاضر بررسی تأثیر مشارکت در المپیاد فرهنگی ورزشی بر کیفیت زندگی اجتماعی دانشجو-معلمان دختر دانشگاه فرهنگیان کشور بود. این پژوهش از نظر هدف کاربردی و از نظر روش گردآوری داده‌ها، توصیفی از نوع علی-مقایسه‌ای بود. جامعه آماری شامل کلیه دانشجو-معلمان دختر استان اصفهان در سال تحصیلی ۱۴۰۲-۱۴۰۱ بود. نمونه‌ای به حجم ۳۱۷ نفر به روش نمونه‌گیری خوشه‌ای تصادفی انتخاب شد و در دو گروه شرکت‌کننده و غیرشرکت‌کننده در المپیاد فرهنگی ورزشی قرار گرفتند. ابزار گردآوری داده‌ها شامل پرسش‌نامه‌های سرمایه اجتماعی (ناهایپیت و گوشال، ۱۹۹۸)، نشاط اجتماعی (طالب‌زاده شوشتری، ۲۰۲۱) و بهزیستی اجتماعی (کیز، ۱۹۹۸) بود. داده‌ها با استفاده از آزمون t مستقل و آزمون لوین برای بررسی همگنی واریانس‌ها در نرم‌افزار SPSS نسخه ۲۳ تحلیل شد. نتایج نشان داد بین دو گروه شرکت‌کننده و غیرشرکت‌کننده در متغیرهای سرمایه اجتماعی، نشاط اجتماعی و بهزیستی اجتماعی تفاوت معناداری وجود دارد ($p < 0.05$)، به طوری که دانشجویان شرکت‌کننده در المپیاد نمرات بالاتری کسب کردند. بر اساس نتایج این پژوهش، مشارکت در رویدادهای فرهنگی ورزشی می‌تواند نقش مؤثری در ارتقای کیفیت زندگی اجتماعی دانشجو-معلمان ایفا کند.

کلید واژه‌ها: المپیاد فرهنگی ورزشی، سرمایه اجتماعی، نشاط اجتماعی، کیفیت زندگی اجتماعی.

Copyright ©The authors

Publisher: University of Tabriz

مقدمه

در دنیای معاصر، کیفیت زندگی اجتماعی به‌عنوان یکی از شاخص‌های اصلی سلامت روان و رفاه اجتماعی افراد به شمار می‌آید (Nikvarz & Yazdanpanah, 2015). دانشجویان، به‌ویژه در سال‌های حساس تحصیل در آموزش عالی، با چالش‌های متعددی در حوزه‌های اجتماعی، روانی و فرهنگی مواجه هستند که کیفیت زندگی اجتماعی آنان را تحت تأثیر قرار می‌دهد (Eghdampour, 2020). عواملی مانند احساس تعلق به جامعه، مشارکت اجتماعی، حمایت‌های بین‌فردی، نشاط روانی و سرمایه اجتماعی از مؤلفه‌های کلیدی این مفهوم محسوب می‌شوند (Pourtaleb et al., 2023). بنابراین، یکی از مسائلی که باید مورد توجه نظام آموزشی قرار بگیرد، کیفیت زندگی اجتماعی می‌باشد. سیستم آموزشی باید علاوه بر پشتیبانی از دانشجویان، از طریق اهداف تعلیمی و تایید دستاوردهای یادگیری آنها، به‌عنوان بستری برای ارتقا نیک زیستی عمل کند (Lombardi et al., 2019). در واقع این مفهوم به‌عنوان یک کلمه کلیدی در چندین حوزه روانشناسی و سلامت روان مورد استفاده قرار می‌گیرد (Martela et al., 2024). در گذشته نیک زیستی به‌صورت غیرمستقیم معادل، بود و نبود برخی از ناهنجاری‌ها مثل افسردگی، روان‌پریشی، بیماری، فقر و از این قبیل موارد بود؛ اما اکنون روانشناسان دریافته‌اند که نیک زیستی و زندگی خوب چیزی فراتر از نبود بیماری یا داشتن حس شادی است (Moreta-Herrera et al., 2023). نیک زیستی حالتی چند بعدی است که سلامت فردی، کیفیت زندگی و احساس بهزیستی را توصیف می‌کند (Corbin & Pangrazi, 2001).

امروزه دانش آموزان و دانشجویان با تهدیدات جدی برای کیفیت زندگی اجتماعی خود روبه‌رو هستند، از جمله این عوامل دسترسی گسترده به محصولات ناسالم دنیای مجازی، بحران بیکاری جوانان در سطح جهانی، ثبات کمتر خانوادگی، تخریب محیط‌زیست، درگیری‌های جنگی و مهاجرت می‌باشد (Hannon et al., 2024). در این میان، ورزش نه تنها عاملی برای بهبود سلامت جسمانی است، بلکه به‌عنوان یک بستر تربیتی و اجتماعی، نقش مهمی در ایجاد پیوندهای اجتماعی، تقویت روحیه‌ی جمع‌گرایی، افزایش نشاط و رشد مهارت‌های ارتباطی ایفا می‌کند (Saedi & Farahbakhsh, 2016). برگزاری رویدادهای ورزشی در محیط‌های دانشگاهی یکی از مهم‌ترین عوامل ترویج ورزش قهرمانی، حرفه‌ای، همگانی و تربیتی در جوامع می‌باشد (Davarniya, 2023). المپیادهای ورزشی دانشجویی، به‌عنوان یکی از مهم‌ترین رویدادهای ورزشی در سطح دانشگاه‌های کشور می‌باشد که، فرصتی برای بروز توانایی‌های بدنی، تعاملات بین‌فردی و تجربه حس تعلق به یک گروه بزرگ فراهم می‌آورد (Bahrololoum et al., 2017). مشارکت در این رویدادها می‌تواند پیامدهای روانی- اجتماعی مثبتی برای دانشجویان به‌ویژه دختران که گاه با محدودیت‌های بیشتری در حوزه ورزش مواجه‌اند، به همراه داشته باشد. تحقیقات نشان می‌دهد، فعالیت جسمانی و افزایش آمادگی جسمانی، می‌تواند نتایج مثبت از جمله؛ بهبود کیفیت زندگی مرتبط با سلامتی را تسهیل کند (Arslan & Coşkun, 2020). در تحقیق سوء و همکاران (۲۰۲۲)، بر تأثیر فعالیت بدنی بر نیک زیستی، سبک زندگی و ارتقای سلامت در عصر ویروس کرونا اشاره داشتند (So & Kwon, 2022). همچنین، مک لافین^۱ (۲۰۲۴)، در تحقیق خود تأکید می‌کند که ورزش در بستر آموزشی می‌تواند بستری برای ارتقای مهارت‌های اجتماعی، سواد حرکتی و نیک‌زیستی روانی باشد، یافته‌های این پژوهش‌ها تأییدکننده

این دیدگاه‌اند که مشارکت فعال در فعالیت‌های ورزشی ساختاریافته، موجب تقویت سرمایه اجتماعی و بهبود کیفیت زندگی اجتماعی می‌شود (McLoughlin E, 2024). پیر بوردیو^۱ (۱۹۸۶)، در نظریه خود، سرمایه اجتماعی را به عنوان مجموعه منابع بالقوه‌ای تعریف می‌کند که افراد از طریق داشتن شبکه‌ای پایدار و نهادینه شده از روابط اجتماعی کسب می‌کنند. این منابع، علاوه بر ارتقای موقعیت اجتماعی، موجب افزایش حمایت‌های اجتماعی و فرصت‌های مشارکت می‌شوند. از سوی دیگر، نظریه بهزیستی اجتماعی که توسط کلود کیز^۲ (۱۹۹۸)، مطرح شده است، بهزیستی اجتماعی را ارزیابی فرد از کیفیت روابط و عملکرد خود در جامعه می‌داند و آن را شامل ابعادی چون یکپارچگی اجتماعی، پذیرش اجتماعی، مشارکت فعال و احساس تعلق اجتماعی می‌داند. بهزیستی اجتماعی نشان‌دهنده سلامت روانی و رضایت فرد از جایگاه و ارتباطات اجتماعی است (Keyes, 1998). بنابراین، از منظر این دو نظریه، مشارکت دانشجو معلمان در المپیاد ورزشی می‌تواند با تقویت سرمایه اجتماعی و افزایش بهزیستی اجتماعی، بهبود کیفیت زندگی اجتماعی و روانی آن‌ها را به دنبال داشته باشد. در این رابطه، در تحقیق وان^۳ و همکاران (۲۰۱۵)، یافته‌ها نشان داد که هویت‌یابی با تیم فوتبال مدرسه، به طور معناداری با شاخص‌های اجتماعی مانند تعداد و درصد دوستان هوادار، و احساس فرصت برای برقراری و حفظ روابط اجتماعی در ارتباط است. همچنین، این هویت‌یابی به صورت مستقیم بر بهزیستی اجتماعی تأثیر می‌گذارد (Wann et al., 2015). همچنین سفیدگر و همکاران (۲۰۲۴)، نیز نشان دادند که انجام بازی‌های بومی و محلی بر نیک زیستی دانش آموزان تأثیر مثبت دارد (Sefidgar et al., 2023).

بنابراین، با وجود شواهدی که نشان می‌دهد مشارکت در فعالیت‌های ورزشی می‌تواند به طور قابل توجهی کیفیت زندگی اجتماعی را بهبود بخشد، هنوز کمبود مطالعات بومی و دقیق درباره تأثیر شرکت در رویدادهای ورزشی ملی، به‌ویژه المپیاد دانشجویی، بر کیفیت زندگی اجتماعی دانشجویان ایرانی وجود دارد. این خلأ پژوهشی به‌ویژه در جمعیت دختران دانشجو که نقش کلیدی در تربیت نسل‌های آینده دارند، محسوس است. اهمیت این موضوع از آنجا ناشی می‌شود که توسعه سرمایه اجتماعی، نشاط و بهزیستی روانی در میان این قشر، نه تنها به ارتقاء عملکرد تحصیلی و حرفه‌ای آنان کمک می‌کند، بلکه زمینه‌ساز سلامت اجتماعی و روانی پایدار برای آینده جامعه است. از سوی دیگر، ورزش به عنوان یک فعالیت اجتماعی فراگیر، ظرفیت بالایی در تقویت تعاملات اجتماعی، افزایش روحیه و بهبود وضعیت روانی دانشجویان دارد که می‌تواند به عنوان ابزاری مؤثر در سیاست‌گذاری‌های دانشگاهی و ارتقاء سلامت روانی-اجتماعی جوانان مورد استفاده قرار گیرد. با توجه به اهمیت نقش دانشجومعلمان در آینده نظام آموزشی کشور، این پژوهش با تمرکز بر تأثیر مشارکت در یک رویداد ورزشی-فرهنگی ساختاریافته، با ویژگی‌های بومی (المپیاد فرهنگی ورزشی دانشجومعلمان دانشگاه فرهنگیان)، در مقایسه با مطالعات کلی ورزش دانشگاهی، نوآوری خاصی ارائه می‌دهد. نوآوری پژوهش در سه محور اصلی قابل تشخیص است: (۱) تمرکز بر دانشجویان دختر در یک نهاد آموزشی تربیت‌محور با جایگاه آینده‌ساز (دانشگاه فرهنگیان)، (۲) بررسی تأثیر یک رویداد ملی ساختاریافته با بار فرهنگی و ورزشی، نه صرفاً فعالیت بدنی، (۳) تحلیل هم‌زمان سه مؤلفه کلیدی کیفیت

1. Bourdieu

2. Keyes

3. Wann

زندگی اجتماعی: سرمایه اجتماعی، نشاط اجتماعی و بهزیستی اجتماعی، با تلفیق نظریه‌های سرمایه اجتماعی بورديو و بهزیستی اجتماعی کیز در بستر بومی ایران. بنابراین، هدف از پژوهش حاضر، بررسی تأثیر مشارکت در المپیاد فرهنگی ورزشی بر کیفیت زندگی اجتماعی دانشجویان دختر دانشگاه فرهنگیان است.

مواد و روش‌ها

روش تحقیق پژوهش حاضر از نوع توصیفی و در قالب مطالعات علی-مقایسه‌ای انجام شده است. جامعه آماری شامل کلیه دانشجویان دختر دانشگاه فرهنگیان استان اصفهان حدود ۳۰۰۰ نفر در سال تحصیلی ۱۴۰۱-۱۴۰۲ بود. بر اساس جدول کرجسی و مورگان، تعداد ۳۱۷ نفر به عنوان نمونه آماری به روش نمونه‌گیری خوشه‌ای تصادفی انتخاب شدند. این افراد به دو گروه تقسیم شدند: گروه اول شامل دانشجویانی که در بیست و چهارمین المپیاد ورزشی دانشجومعلمان کشور شرکت کرده بودند، و گروه دوم دانشجویانی که در این المپیاد شرکت نداشتند، به شرکت کنندگان در مورد هدف پژوهش و نحوه تکمیل پرسشنامه‌ها توضیح داده شد و به نمونه‌ها زمان کافی داده شد که به تکمیل آن پردازند و در نهایت پرسشنامه‌ها توسط محقق جمع‌آوری شد. ملاک‌های خروج از تحقیق، تمایل نداشتن به ادامه همکاری، آسیب احتمالی جسمانی و روانی، عدم تکمیل پرسشنامه‌ها بود. در این تحقیق، تمامی اصول اخلاقی در نظر گرفته شد. همچنین از محرمانه بودن اطلاعات، به آنها اطمینان داده شد. ابزار گردآوری داده‌ها شامل سه پرسشنامه بود: پرسشنامه سرمایه اجتماعی ناهپیت و گوشال (۱۹۹۸)، پرسشنامه نشاط اجتماعی (طالب زاده شوشتری، ۲۰۲۱)، و پرسشنامه بهزیستی اجتماعی کیز (۱۹۹۸) بود.

ابزار

پرسشنامه سرمایه اجتماعی: این پرسشنامه توسط ناهپیت و گوشال در سال ۱۹۹۸، ساخته شده است. این پرسشنامه محقق ساخته، دارای ۳ بعد ساختاری، ارتباطی و شناختی می‌باشد که هفت خرده‌مقیاس شبکه‌ها، اعتماد، همکاری، فهم متقابل، روابط، ارزش‌ها، تعهد را مورد بررسی قرار می‌دهد. این پرسشنامه در ۲۸ گویه تنظیم شده و براساس مقیاس پنج‌گزینه‌ای لیکرت (خیلی موافقم = ۵، موافقم = ۴، نظری ندارم = ۳، مخالفم = ۲ و خیلی مخالفم = ۱) ساخته شده است. سؤالات ۱ تا ۵، خرده‌مقیاس اعتماد، سؤالات ۶ تا ۹، خرده‌مقیاس شبکه‌ها، سؤالات ۱۰ تا ۱۳، خرده‌مقیاس همکاری، سؤالات ۱۴ تا ۱۷، خرده‌مقیاس روابط، سؤالات ۱۸ تا ۲۰، خرده‌مقیاس ارزش، سؤالات ۲۱ تا ۲۴، خرده‌مقیاس فهم متقابل، سؤالات ۲۵ تا ۲۸، خرده‌مقیاس تعهد، را مورد بررسی قرار می‌دهد. بعد ساختاری (شبکه‌ها و روابط)، بعد ارتباطی (فهم متقابل، اعتماد، تعهد)، بعد شناختی (همکاری، ارزش‌ها) را شامل می‌شود. پایایی این پرسشنامه با استفاده از آزمون آلفای کرونباخ محاسبه گردید. آلفای این پرسشنامه ۰/۹۳ به دست آمد که نشان دهنده پایایی قابل قبول این پرسشنامه می‌باشد (Nahapiet, 1998).

پرسشنامه نشاط اجتماعی: پرسشنامه شادی و نشاط از ۳۷ گویه و ۵ خرده‌مقیاس، رضایت از زندگی (سؤال ۱ تا ۸)، آراستگی ظاهری (سؤال ۹ تا ۱۷)، تعامل اجتماعی (سؤال ۱۸ تا ۲۲)، کارایی فردی (سؤال ۲۳ تا ۳۰) و کمک به دیگران (سؤال ۳۱ تا ۳۷) تشکیل شده است که به منظور ارزیابی ابعاد مختلف شادی و نشاط در افراد به کار می‌رود. پایایی به دست آمده برای این پرسشنامه بر اساس آلفا کرونباخ به شرح زیر می‌باشد: عامل اول: ۰/۷۶، عامل دوم: ۰/۶۵،

عامل سوم: ۰/۶۷، عامل چهارم: ۰/۶۰، عامل پنجم: ۰/۵۱، و در کل، ۰/۷۷ بود. همچنین روایی پرسشنامه توسط اساتید دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی علامه تایید شده است (Talebzade Shoshtari, 2021).

پرسشنامه بهزیستی اجتماعی: این پرسشنامه دارای ۳۳ سؤال بوده و هدف آن سنجش میزان بهزیستی اجتماعی (همبستگی اجتماعی، انسجام اجتماعی، مشارکت اجتماعی، شکوفایی اجتماعی و پذیرش اجتماعی) می‌باشد. کیز (۱۹۹۸)، بهزیستی اجتماعی را به‌عنوان گزارش شخصی افراد از کیفیت ارتباطات آنها با دیگران تعریف می‌کند. در این پژوهش منظور از بهزیستی اجتماعی نمره‌ای است که افراد به سؤالات ۳۳، گویه ای پرسشنامه بهزیستی اجتماعی می‌دهند. سؤالات ۱، ۱۱، ۱۳، ۲۰، ۲۲، ۲۹، ۳۳ همبستگی اجتماعی، سؤالات ۲، ۹، ۱۰، ۱۲، ۱۶، ۲۱ انسجام اجتماعی، سؤالات ۳، ۴، ۲۴، ۲۶، ۲۸، ۳۲ مشارکت اجتماعی، سؤالات ۵، ۷، ۱۵، ۱۷، ۱۸، ۲۵، ۳۰ شکوفایی اجتماعی، سؤالات ۶، ۸، ۱۴، ۱۹، ۲۳، ۲۷، ۳۱ پذیرش اجتماعی می‌باشد. این پرسشنامه بر اساس مقیاس لیکرت (کاملاً مخالفم ۱؛ مخالفم ۲؛ نظری ندارم ۳؛ موافقم ۴؛ کاملاً موافقم ۵) بود. کیز (۱۹۹۸)، طی دو مطالعه بر روی دو نمونه ۳۷۳ و ۲۸۸۷ نفری در آمریکا با استفاده از تحلیل عوامل، مدل ۵ بعدی به کار رفته در پرسشنامه خود را از نظر تجربی مورد تایید قرار داده است. او جهت بررسی اعتبار پرسشنامه از ضریب آلفا کرونباخ استفاده کرد که میزان ضرایب آلفا کرونباخ در مطالعه اول برای ابعاد انسجام اجتماعی، شکوفایی اجتماعی، همبستگی اجتماعی، مشارکت اجتماعی و پذیرش اجتماعی به ترتیب برابر با ۰/۵۷، ۰/۶۹، ۰/۸۱، ۰/۷۵، ۰/۷۷ و در مطالعه دوم به ترتیب برابر با ۰/۶۴، ۰/۶۴، ۰/۷۳، ۰/۶۶، ۰/۴۱، به‌دست آمده که ضرایب قابل قبولی است (Keyes, 1998).

تحلیل آماری

برای تحلیل داده‌ها از شاخص‌های آمار توصیفی (میانگین و انحراف معیار) و آمار استنباطی شامل آزمون تی مستقل برای مقایسه میانگین دو گروه، و آزمون لوین برای بررسی فرض برابری واریانس‌ها استفاده شد. کلیه تحلیل‌ها با استفاده از نرم‌افزار SPSS نسخه ۲۳ و با سطح معناداری $p < 0/05$ انجام گرفت.

یافته‌ها

مطابق جدول (۱)، تحلیل نتایج آزمون تی مستقل برای مؤلفه‌های کیفیت زندگی اجتماعی جهت بررسی فرضیه پژوهش مبنی بر تفاوت معنادار در مؤلفه‌های کیفیت زندگی اجتماعی شامل سرمایه اجتماعی، نشاط اجتماعی و بهزیستی اجتماعی بین دانشجویان شرکت‌کننده و غیرشرکت‌کننده المپیاد ورزشی، از آزمون تی مستقل استفاده شد. پیش از انجام آزمون، جهت بررسی فرض برابری واریانس‌ها از آزمون لوین استفاده گردید. در مورد مؤلفه سرمایه اجتماعی، نتایج آزمون لوین برای متغیر سرمایه اجتماعی نشان داد که تفاوت واریانس‌ها بین دو گروه معنادار نیست ($F = 3.05, p = 0.08$). بنابراین، از آزمون تی با فرض برابری واریانس‌ها استفاده شد. نتایج نشان داد که تفاوت میانگین‌ها بین دو گروه معنادار است ($t = 5.02, df = 308, p < 0.001$) به‌طوری که میانگین سرمایه اجتماعی در گروه شرکت‌کننده به‌طور معناداری بالاتر از گروه غیرشرکت‌کننده بود. در مورد مؤلفه نشاط اجتماعی، نتایج آزمون لوین برای متغیر نشاط اجتماعی نشان داد که تفاوت واریانس‌ها بین دو گروه معنادار است ($F = 55.50, p < 0.001$).

0.001 بنابراین از آزمون تی با فرض نابرابری واریانس‌ها استفاده شد. یافته‌ها بیانگر تفاوت معنادار بین دو گروه در این متغیر بودند ($t = 4.81, df = 285.45, p < 0.001$)، به‌گونه‌ای که میانگین نشاط اجتماعی در گروه شرکت‌کننده بیشتر از گروه غیرشرکت‌کننده گزارش شد در مورد مولفه بهزیستی اجتماعی نیز آزمون لوین نشان داد که واریانس دو گروه برابر نیست ($F = 28.77, p < 0.001$) لذا آزمون تی با فرض نابرابری واریانس‌ها مورد استفاده قرار گرفت. نتایج این آزمون نشان داد که تفاوت بین دو گروه از لحاظ بهزیستی اجتماعی معنادار است ($t = 2.65, df = 256.51, p < 0.01$). میانگین بهزیستی اجتماعی در گروه شرکت‌کننده در المپیاد ورزشی بیشتر از گروه غیرشرکت‌کننده بود. این نتایج به‌طور کلی مؤید آن است که شرکت در المپیادهای ورزشی دانشجویی با ارتقای ابعاد مختلف کیفیت زندگی اجتماعی در بین دانشجویان دختر همراه است.

جدول ۱- آزمون تی گروه‌های مستقل بر اساس حضور و عدم حضور در المپیاد ورزشی دانشجویی کشور

آزمون تساوی میانگین‌ها		آزمون لوین		آزمون برابری واریانس‌ها	متغیر
سطح معناداری	درجه آزادی	سطح معناداری	F		
.۰۰۰	۳۰۸	۰.۸	۳۰.۵	با فرض مساوی بودن واریانس‌ها	میانگین سرمایه اجتماعی
.۰۰۰	۲۹۳.۴۱	۴.۹۹		با فرض مساوی نبودن واریانس‌ها	
.۰۰۰	۳۱۵	.۰۰۰	۵۵.۵۰	با فرض مساوی بودن واریانس‌ها	میانگین نشاط اجتماعی
.۰۰۰	۲۸۵.۴۵	۴.۸۱		با فرض مساوی نبودن واریانس‌ها	
.۰۱	۳۱۵	.۰۰۰	۲۸.۷۷	با فرض مساوی بودن واریانس‌ها	میانگین بهزیستی اجتماعی
.۰۰۰	۲۵۶.۵۱	۲.۶۵		با فرض مساوی نبودن واریانس‌ها	

جدول شماره ۲، میانگین کلی کیفیت زندگی اجتماعی را در دو گروه مورد بررسی ارائه می‌دهد که این مقدار نیز در گروه شرکت‌کننده به طور معناداری بالاتر گزارش شده است بر اساس داده‌های جدول (۲)، میانگین مؤلفه‌های کیفیت زندگی اجتماعی شامل سرمایه اجتماعی، نشاط اجتماعی و بهزیستی اجتماعی در گروه شرکت‌کننده در المپیاد ورزشی دانشجویان معلمان کشور، به‌طور معناداری بالاتر از گروه غیرشرکت‌کننده گزارش شده است. به‌طور مشخص، میانگین سرمایه اجتماعی در گروه شرکت‌کننده ۳.۷۸ و در گروه غیرشرکت‌کننده ۳.۳۳ بوده است. همچنین، میانگین نشاط اجتماعی برای گروه شرکت‌کننده ۳.۹۰ و برای گروه غیرشرکت‌کننده ۳.۶۵ گزارش شده است. در نهایت، میانگین بهزیستی اجتماعی در گروه شرکت‌کننده ۳.۱۲ و در گروه غیرشرکت‌کننده ۳.۰۳ بوده است.

جدول ۲- مقایسه میانگین متغیر کیفیت زندگی اجتماعی در بین دو گروه از دانشجویان در المپیاد ورزشی

متغیر	شرکت در بیست و چهارمین المپیاد ورزشی دانشجویی کشور	میانگین
میانگین سرمایه اجتماعی	حضور	۳.۷۸
	عدم حضور	۳۳.۳
میانگین نشاط اجتماعی	حضور	۳.۹۰
	عدم حضور	۳.۶۵
میانگین بهزیستی اجتماعی	حضور	۳.۱۲
	عدم حضور	۳.۰۳

بحث و نتیجه گیری

هدف این پژوهش بررسی تاثیر مشارکت در المپیاد فرهنگی ورزشی بر کیفیت زندگی اجتماعی دانشجویان دختر دانشگاه فرهنگیان استان اصفهان بود. نتایج پژوهش حاضر نشان داد که مشارکت در المپیاد ورزشی دانشجویان کشور می تواند تأثیر معناداری بر کیفیت زندگی اجتماعی دانشجویان دختر داشته باشد. بر اساس یافته های به دست آمده از آزمون تی مستقل، بین دانشجویان شرکت کننده و غیر شرکت کننده در المپیاد ورزشی تفاوت معناداری در سه مؤلفه اصلی کیفیت زندگی اجتماعی، شامل سرمایه اجتماعی، نشاط اجتماعی و بهزیستی اجتماعی وجود دارد. همچنین مقایسه میانگین نمرات این سه مؤلفه نشان می دهد که، دانشجویان شرکت کننده در این رقابت های ورزشی در هر سه شاخص مورد بررسی، میانگین بالاتری کسب کرده اند. نتایج مطالعه حاضر که نشان دهنده تفاوت معنادار در سرمایه اجتماعی، نشاط اجتماعی و بهزیستی اجتماعی میان دانشجویان شرکت کننده و غیر شرکت کننده در المپیاد ورزشی است با یافته های (Kheirollahi Meidani et al., 2024)، همسوست. او تأکید می کند که مشارکت در ورزش، به ویژه در قالب ساختارهای سازمان یافته آموزشی، علاوه بر مزایای جسمی، نقش مهمی در توسعه مهارت های بین فردی، تقویت حس تعلق و کاهش احساس طرد اجتماعی ایفا می کند. همچنین در تحقیق (Wann et al., 2015)، محققان به بررسی رابطه میان هویت یابی ورزشی دانش آموزان دبیرستانی با تیم فوتبال مدرسه و پیامدهای اجتماعی آن پرداختند. آنان دریافتند که هویت یابی با تیم ورزشی، سبب افزایش احساس تعلق، گسترش ارتباطات اجتماعی و در نهایت بهبود رضایت از زندگی اجتماعی می شود. مشابه این الگو در یافته های حاضر نیز مشاهده شد، به گونه ای که شرکت در رقابت های تیمی مانند المپیاد ورزشی، به عنوان بستری برای همبستگی، دوستی و تجربه احساس مشترک با دیگر دانشجویان، منجر به ارتقای کیفیت زندگی اجتماعی گردید. در تحقیق (Pourranjbar et al., 2019)، به بررسی همبستگی میان مشارکت در فعالیت های ورزشی، بهزیستی روان شناختی و شکایات جسمی در میان دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی کرمان پرداختند. نتایج نشان داد که، مشارکت ورزشی با بهزیستی روان شناختی رابطه مثبت و معناداری دارد، در حالی که با شکایات جسمانی رابطه ای منفی برقرار می کند. در این راستا، پژوهش حاضر نتایجی مشابه را گزارش کرده است، به طوری که حضور در رقابت های ورزشی رسمی نه تنها به تقویت مؤلفه های جسمانی و روانی کمک می کند، بلکه موجبات ارتقای تعاملات اجتماعی، احساس تعلق و افزایش رضایت از زندگی جمعی را نیز فراهم

می‌سازد. همچنین یافته‌های پژوهش حاضر، با نتایج مطالعه (Esmacili et al., 2022)، هم‌راستا است. نتایج نشان داد، مشارکت در فعالیت‌های ورزشی تیمی به‌عنوان عامل مؤثری در ارتقای سلامت روانی و اجتماعی دانشجویان معرفی شد که با افزایش حس تعلق، تقویت هویت مثبت ورزشکارانه و ارتقای تعاملات اجتماعی همراه است. این تحقیق به‌طور کلی اهمیت راهبردی المپیادهای ورزشی را در نظام آموزشی کشور نشان می‌دهد. در تحقیق دیگری که (Majdi & Mir Mohammad Tabar, 2020)، انجام دادند و نتایج نشان داد، مشارکت در فعالیت‌های ورزشی تأثیر مثبت و معناداری بر شادکامی اجتماعی دارد و این تأثیر در حضور سلامت اجتماعی به‌عنوان یک متغیر تعدیل‌گر، تقویت می‌شود. بنابراین، ترویج ورزش در بین اقشار مختلف جامعه، به ویژه جوانان، می‌تواند نه تنها به افزایش سطح نشاط اجتماعی منجر شود. همچنین در تحقیق (Buecker S, 2021)، که به بررسی فعالیت بدنی و کیفیت زندگی اجتماعی در افراد سالم پرداختند و یافته‌ها نشان داد که، تأثیر مثبت و مستقیم فعالیت بدنی بر کیفیت زندگی اجتماعی، مستقل از سطح آمادگی قبلی شرکت‌کنندگان و ویژگی‌های مختلف، مداخله فعالیت بدنی را تایید کردند.

بنابراین، ورزش می‌تواند به‌عنوان بستری برای آموزش ارزش‌های اجتماعی مانند احترام، همکاری و خودنظم بخشی عمل کند. این یافته با نظریه‌های مشارکت اجتماعی هم‌راستا است؛ به‌گونه‌ای که شرکت در فعالیت‌های گروهی و جمعی مانند رویدادهای ورزشی دانشگاهی، بستر تعاملات اجتماعی و شکل‌گیری اعتماد و شبکه‌های حمایتی را فراهم می‌سازد. در مورد نشاط اجتماعی نیز نتایج نشان داد که این مؤلفه در گروه شرکت‌کننده به‌طور معناداری بیشتر است. شرکت در فعالیت‌های ورزشی گروهی می‌تواند به کاهش استرس، افزایش انگیزه، ارتقای خودکارآمدی اجتماعی و ایجاد تجربه‌های مثبت هیجانی در میان دانشجویان منجر شود. یافته‌های پژوهش با تحقیقات پیشین در زمینه تأثیر فعالیت‌های بدنی بر سلامت روان و هیجانی هم‌راستا است. در خصوص بهزیستی اجتماعی نیز تفاوت معناداری به نفع گروه شرکت‌کننده مشاهده شد. بهزیستی اجتماعی به ادراک فرد از کیفیت روابط خود با دیگران و مشارکت فعال در جامعه اشاره دارد. تجربه حضور در محیط رقابتی - همکاری محور المپیادهای ورزشی می‌تواند فرصت‌هایی برای تعامل، همدلی و تعلق اجتماعی فراهم آورد که در نهایت به افزایش بهزیستی اجتماعی منجر می‌شود. همچنین در مؤلفه سرمایه اجتماعی، که نشان‌دهنده میزان ارتباطات، اعتماد متقابل و مشارکت اجتماعی افراد است، نتایج نشان داد که دانشجویان شرکت‌کننده در المپیاد، نسبت به هم‌تایان غیرشرکت‌کننده خود، از سرمایه اجتماعی بالاتری برخوردارند. بر اساس مجموع نتایج به‌دست آمده می‌توان نتیجه گرفت که، مشارکت در رویدادهای ورزشی ملی، مانند المپیادهای دانشجویی، نقش مؤثری در ارتقای ابعاد مختلف کیفیت زندگی اجتماعی دانشجویان ایفا می‌کند. بنابراین، نتایج پژوهش حاضر به خوبی تأثیر مثبت مشارکت در المپیاد ورزشی بر ارتقای مؤلفه‌های کیفیت زندگی اجتماعی را تایید کرده و با نظریه‌های سرمایه اجتماعی (بورديو)، بهزیستی اجتماعی (کیز) و یافته‌های پژوهش‌های پیشین همسویی قابل توجهی دارد. این یافته‌ها از منظر نظری، نشان می‌دهند که مشارکت در فعالیت‌های ورزشی ساختاریافته می‌تواند به‌عنوان یک مداخله اجتماعی مؤثر عمل کند، که ضمن تقویت حس تعلق، زمینه‌ساز شکل‌گیری شبکه‌های حمایتی، افزایش هیجانات مثبت و بهبود درک فرد از خود، در بافت اجتماعی می‌شود. در تحلیل نتایج، به‌ویژه باید به نقش محیط رقابتی - همکاری محور المپیادهای ورزشی اشاره کرد که برخلاف فعالیت‌های ورزشی عادی، موجب افزایش تعاملات بین‌فردی، مسئولیت‌پذیری جمعی و درونی‌سازی ارزش‌های اجتماعی می‌شود. این ویژگی‌ها، احتمالاً عامل کلیدی تفاوت معنادار مشاهده‌شده در مؤلفه‌هایی نظیر سرمایه اجتماعی و نشاط اجتماعی هستند. همچنین، یافته‌ها حاکی از

آن است که مشارکت در چنین رویدادهایی تنها یک فعالیت جسمی نیست، بلکه تجربه‌ای روانی-اجتماعی عمیق است که فرد را در بافتی پویا از تعامل، رقابت سالم و یادگیری اجتماعی قرار می‌دهد. این ویژگی‌ها، به‌ویژه در بافت بومی پرديس‌های فرهنگیان، می‌تواند به پرورش مهارت‌های نرم^۱ از جمله همکاری، اعتماد و همدلی در آینده‌سازان نظام آموزشی کشور بینجامد.

پژوهش حاضر از حیث نوآوری نیز واجد اهمیت است؛ زیرا برای نخستین بار به‌صورت چندبعدی و بومی، تأثیر یک رویداد ورزشی ملی ساختاریافته را بر سه مؤلفه کلیدی کیفیت زندگی اجتماعی بررسی کرده است. برخلاف تحقیقات پیشین که عمدتاً به جمعیت‌های عمومی یا ورزش‌های فردی و دانشگاه‌های بزرگ‌تر پرداخته‌اند، این مطالعه با تمرکز بر دانشجو-معلمان دختر، به بررسی پیوندهای بین مشارکت ورزشی، تجربه اجتماعی و پیامدهای روانی-اجتماعی پرداخته است. از سوی دیگر، استفاده از چارچوب نظری تلفیقی (سرمایه اجتماعی، بهزیستی اجتماعی و نشاط اجتماعی)، در کنار روش علی-مقایسه‌ای، رویکردی ترکیبی و قابل تعمیم را فراهم کرده که به‌ویژه برای سیاست‌گذاران و مدیران آموزشی قابل بهره‌برداری است. به این ترتیب، پژوهش حاضر ضمن گسترش ادبیات نظری در زمینه ورزش و جامعه‌پذیری، می‌تواند چارچوبی کاربردی برای توسعه برنامه‌های ارتقای کیفیت زندگی اجتماعی دانشجویان در نظام تربیت معلم کشور ارائه دهد.

در نهایت، با توجه به نتایج به‌دست‌آمده از این پژوهش می‌توان پیشنهادهاتی به این ترتیب ارائه داد. از ورزش دانشگاهی دختران گسترش حمایت ساختاری شود. دانشگاه‌ها و به‌ویژه پردیس‌های فرهنگیان، باید شرایط و امکانات لازم برای مشارکت گسترده‌تر دانشجویان دختر در رویدادهای ورزشی از جمله المپیادهای کشوری را فراهم نمایند، از جمله ایجاد زیرساخت‌های ورزشی، حمایت مالی و برنامه‌ریزی منسج، تشویق مشارکت در ورزش به عنوان بخشی از برنامه‌های ارتقای سلامت اجتماعی در نظر گرفته شود. سیاست‌گذاران حوزه آموزش عالی و سلامت می‌توانند از ورزش به‌عنوان ابزاری مؤثر در ارتقای سلامت روانی-اجتماعی بهره ببرند و آن را در قالب طرح‌های توسعه کیفیت زندگی دانشجویان بگنجانند. در راستای ارتقای سرمایه اجتماعی از طریق ورزش کارگاه‌ها و برنامه‌های آموزشی برگزار شود. استفاده از ظرفیت برنامه‌های آموزشی مکمل مانند کارگاه‌های تیم‌سازی، ارتباط مؤثر و مشارکت اجتماعی می‌تواند اثربخشی مشارکت در فعالیت‌های ورزشی را در زمینه تقویت سرمایه اجتماعی افزایش دهد. همچنین برنامه‌ریزی برای افزایش نشاط اجتماعی در فضای دانشگاهی در نظر گرفته شود. نتایج پژوهش نشان داد که ورزش می‌تواند نقش مؤثری در ارتقای نشاط اجتماعی ایفا کند. لذا توصیه می‌شود برنامه‌های شاد و نشاط‌آور ورزشی و تفریحی با رویکرد مشارکتی در محیط دانشگاه طراحی و اجرا شوند. افزایش آگاهی و انگیزش دانشجویان نسبت به نقش ورزش در کیفیت زندگی اجتماعی فراهم شود. از طریق مشاوره‌های روان‌شناختی، جلسات انگیزشی و اطلاع‌رسانی مناسب، می‌توان نگرش دانشجویان را نسبت به اهمیت فعالیت ورزشی در تقویت مؤلفه‌های روانی و اجتماعی بهبود بخشید. با توجه به کمبود پژوهش‌های داخلی در زمینه تأثیر روانی-اجتماعی ورزش‌های سازمان‌یافته مانند المپیادها، انجام مطالعات بیشتر با رویکردهای ترکیبی و بین‌رشته‌ای توصیه می‌شود. همچنین انجام مطالعات آینده با روش‌های کیفی و ترکیبی می‌تواند به درک عمیق‌تری از فرایندهای روان‌شناختی و اجتماعی مرتبط با مشارکت ورزشی در میان

1. soft skills

جمعیت‌های دانشجویی بینجامد. محدودیت‌های پژوهش، با وجود تلاش پژوهشگر در رعایت اصول علمی در طراحی و اجرای پژوهش، که باید در تفسیر نتایج مدنظر قرار گیرد: محدود بودن جامعه آماری به دانشجویان دختر دانشگاه فرهنگیان استان اصفهان می‌باشد. نتایج به‌دست آمده ممکن است قابل تعمیم به دیگر دانشجویان، به‌ویژه در دانشگاه‌های غیرفرهنگیان یا مناطق دیگر کشور نباشد. استفاده از روش خودگزارشی (پرسش‌نامه) برای سنجش متغیرها، احتمال وجود سوگیری پاسخ‌دهی، تمایل به پاسخ‌های مطلوب اجتماعی و خطاهای ادراکی در پاسخ‌دهی وجود دارد که ممکن است بر دقت نتایج تأثیر گذاشته باشد. عدم بررسی متغیرهای مداخله‌گر احتمالی، عواملی مانند سطح آمادگی جسمانی، نوع رشته تحصیلی، پیشینه ورزشی، وضعیت اقتصادی-اجتماعی یا سطح حمایت خانواده می‌توانند بر کیفیت زندگی اجتماعی اثرگذار باشند. ماهیت مقطعی پژوهش، به دلیل استفاده از طرح علی-مقایسه‌ای، رابطه علی به صورت قطعی قابل استنباط نیست و تنها تفاوت معنادار بین گروه‌ها گزارش شده است. بررسی‌های طولی می‌توانند برای تحلیل دقیق‌تر رابطه بین مشارکت ورزشی و کیفیت زندگی اجتماعی مفیدتر باشند. تمرکز بر المپیاد ورزشی به‌عنوان تنها نوع فعالیت ورزشی، مشارکت در سایر اشکال فعالیت بدنی و ورزشی، مانند باشگاه‌های آزاد یا فعالیت‌های ورزشی روزمره، مورد بررسی قرار نگرفته‌اند که می‌توانند نتایج متفاوتی به همراه داشته باشند.

نتیجه‌گیری کلی

با توجه به یافته‌های پژوهش حاضر و مرور مطالعات پیشین، می‌توان نتیجه گرفت که مشارکت در فعالیت‌های ورزشی ساختاریافته، به‌ویژه در قالب المپیادهای ورزشی ملی دانشجویان، نقش فراتر از ارتقای سلامت جسمانی ایفا می‌کند و به‌عنوان عاملی مؤثر در بهبود ابعاد روانی و اجتماعی زندگی دانشجویان عمل می‌نماید. مشارکت در این رویدادها با تقویت سرمایه اجتماعی، افزایش نشاط و ارتقای بهزیستی اجتماعی همراه بوده و موجب توسعه مهارت‌های بین‌فردی، ایجاد حس تعلق، شکل‌گیری هویت جمعی و افزایش مشارکت اجتماعی می‌شود. این نتایج نشان می‌دهد که ورزش می‌تواند به‌عنوان ابزاری راهبردی در سیاست‌های آموزشی برای ارتقای کیفیت زندگی اجتماعی دانشجویان معلمان مورد توجه قرار گیرد. فراهم‌سازی زیرساخت‌ها، حمایت نهادی و گنجاندن ورزش در برنامه‌های رسمی دانشگاه فرهنگیان، می‌تواند به تربیت نسلی از معلمان منسجم‌تر، بانشاط‌تر و توانمندتر در تعاملات اجتماعی کمک کند. بر این اساس، توصیه می‌شود نگاه به ورزش در محیط‌های آموزشی از سطح فعالیت‌های فوق‌برنامه فراتر رفته و در قالب سیاست‌گذاری جامع برای توسعه سلامت اجتماعی، روانی و فرهنگی دانشجویان گسترش یابد.

تقدیر و تشکر

نویسندگان پژوهش حاضر، بر خود لازم دانستند از کلیه افرادی که در پژوهش شرکت نمودند، کمال تشکر و سپاس خود را ابراز نمایند.

تعارض منافع

بنابر اظهار نویسندگان، این مقاله حامی مالی و تعارض منافع ندارد.

References:

- Arslan, G., & Coşkun, M. (2020). Student subjective wellbeing, school functioning, and psychological adjustment in high school adolescents :a latent variable analysis. *Journal of Positive School Psychology*, 4(2).
- Bahrololoum, H. and Hakami Nasab, S. (2017). The investigation of risks associated with universities sport Olympiad with fuzzy MCDM techniques approach. *Research on Educational Sport*, 5(12), 79-96. doi: 10.22089/res.2017.940
- Buecker S, S. T., Ingwersen B, Terwiel S, Simonsmeier BA. (2021). Physical activity and subjective well-being in healthy individuals: a meta-analytic review. *Health Psychol Rev.*, 4(15):574-592 .<https://doi.org/10.1080/17437199.2020.1760728>
- Corbin, C. B., & Pangrazi, R. P. (2001). Toward a uniform definition of wellness: A commentary. *President's council on physical fitness and sports research digest* .
- Davarniya, M. K., S. Amer ,A. Deldar, E. (2023). Investigating the Factors Affecting the Sustainability of the Economics Governing Students' Sport Olympiads. *Journal of Knowledge Management in Sports, Faculty of Humanities, Islamic Azad University, Sanandaj Branch*, 3(2), 115-128. <https://doi.org/10.30495/kmsj.2023.1976693.1074>
- Eghdampour, R. K., Narges, Esmaili, Reza. (2020). Student's Experiences of Social Responsibility in the University. *Journal of higher education on curriculum* 10(20), 237-264 .
- Esmaceli, M., Mahmoudi, A., Pourkiani, M., & ghasemnejad, r. (2022). An Analysis of Student Sports Olympiads (Model Presentation). *Research on Educational Sport*, 10(27), 213-236. <https://doi.org/10.22089/res.2021.9727.1994>
- Hannon, E., Anselimus, S. M., Bardikoff, N., Bulc, B., Germann ,S., Gonsalves, P. P., Melendez-Torres, G., Ospina-Pinillos, L., Sinha, M., & Wanjiru, M. (2024). Why cities matter for adolescent mental health and wellbeing. *The Lancet*, 403(10428), 708-710 .
- Keyes, C. L. M. (1998). Social well-being. *Social Psychology Quarterly.*, 61(2), 121-140. <https://doi.org/doi.org/10.2307/2787065>
- Kheirollahi Meidani, H., rasoulzadeh jedi, n., & Azizian Kohan, N. (2024). Investigating the effectiveness of physical activity based on gamification on increasing students Individual well-being and social adaptation. *A new approach to children's education quarterly*, 6(1), 175-187. <https://doi.org/10.22034/naes.2024.457660.1417>
- Lombardi, E., Traficante, D., Bettoni, R., Offredi, I., Giorgetti, M., & Vernice, M. (2019). The impact of school climate on well-being experience and school engagement: A study with high-school students. *Frontiers in psychology*, 10, 2482 .
- Majdi, A. A., & Mir Mohammad Tabar, S. A. (2020). Effects of Sport Participation on Social Vitality with Social Health Moderation. *Strategic Studies on Youth and Sports*, 19(47), 133-147. https://fasname.msy.gov.ir/article_362_a1339093ea11498a5215365b13c80415.pdf
- Martela, F., Unanue, J., Gómez, M., & Unanue, W. (2024). Reciprocal relations between meaning in life, beneficence, and psychological needs for autonomy, competence, and relatedness: Evidence from a three-wave longitudinal study. *Journal of Happiness Studies*, 25(3), 29 .
- McLoughlin E, A. R., Moore LJ, Slavich GM, Fletcher D. (2024). A qualitative exploration of how lifetime stressor exposure influences sport performers' health, well-being, and

- performance. *Anxiety Stress Coping*, 37(2), 233-250.
<https://doi.org/doi.org/10.1080/10615806.2023.2246023>
- Moreta-Herrera, R., Oriol-Granado, X., González-Carrasco, M., & Vaca-Quintana, D. (2023). Examining the relationship between subjective well-being and psychological well-being among 12-year-old-children from 30 countries. *Child Indicators Research*, 16(5), 1851-1870.
- Nahapiet, J., & Ghoshal, S. (1998). Social capital, intellectual capital and the organizational advantage. *Academy of Management Review*, 23(2), 242-266.
<https://doi.org/doi.org/10.5465/amr.1998.533225>
- Nikvarz, T., & Yazdanpanah, L. (2015). Relationship between Social Factors and Social Health among Students of Shahid Bahonar University of Kerman. *Journal of Applied Sociology*, 26(3), 99-116.
https://jas.ui.ac.ir/article_18405_ea81fef3943dcf3a42621a2bb8d24def.pdf
- Pourranjbar, M., Khodadadi, M. R., & Farid Fathi, M. (2019). Correlation between Sport Participation, Psychological Well-being and Physical Complaints among Students of Kerman University of Medical Sciences [Applicable]. *Journal of Health Promotion Management*, 8(1), 64-73. <http://jhpm.ir/article-1-814-fa.html>
- Pourtaleb, N., MousavianAlenjagh, B., Ghanizadeh, S., & Dilmaghani, S. (2023). Social Vitality from the Perspective of Psychologists [original]. *Social Welfare*, 22(87), 183-219. <https://doi.org/10.32598/refahj.22.87.4056.1>
- Saedi, Z., & Farahbakhsh, K. (2016). Relation among Quality of Life, Life Style, Academic Performance with Academic Achievement in Isfahan University of Medical Sciences student's [Original Research]. *Bimonthly of Education Strategies in Medical Sciences*, 9(3), 176-185. <http://edcbmj.ir/article-1-998-fa.html>
- Sefidgar, A., Khodadi, M. R., & Abdavi, F. (2023). The effect of indigenous-local games on the quality of leisure time and individual well-being of students (Case study: female students of elementary school in Selmas city). *Tourism and Leisure Time*, 8(16), 175-200.
- So, B., & Kwon, K. H. (2022). The impact of physical activity on well-being, lifestyle and health promotion in an era of COVID-19 and SARS-CoV-2 variant. *Postgraduate Medicine*, 134(4), 349-358.
- Talebzade Shoshtari, L. M., S. (2021). Social happiness and its decisive factors (A case study in Birjand). *Journal of Socio-Cultural Studies of Khorasan*, 16(1), 33-60.
<https://doi.org/10.22034/fakh.2021.267188.1445>
- Wann, D. L., Waddill, P. J., Brasher, M., & Ladd, S. (2015). Examining sport team identification, social connections, and social well-being among high school students. *Journal of Amateur Sport*, 1(2), 27-50.